

*En als ik dood ben, reur dan niet
ik ben niet echt dood, moet je weten
het is mijn lichaam dat ik achterliet
dood ben ik pas, als jullie mij zijn vergeten.*

In liefdevolle herinnering

Manny Klunder-Antonissen

(geboren 10 december 1924 - gestorven 21 februari 2004)

Manny is geboren in Wierden waar ze opgroeide als één van de drie dochters van Dieks en Geziena Antonissen. Met haar zussen Annie en Riek heeft ze daar een fijne jeugd gehad. Ze hield van gymnastiek en balsporten. Na de lagere school ging ze, zoals de meeste klasgenoten in die tijd, werken. Zij had voor haar huwelijk een aantal banen en stak hierbij haar handen flink uit de mouw. Haar hele leven hield ze van mooie kleren en er verzorgd uitzien. Vlak na de oorlog bleef ze dan ook niet onopgemerkt door een keurige man van de Nationale Garde uit Losser, Piet Klunder. Ze gaven elkaar het ja-woord op 9 september 1950 en besloten in Losser te gaan wonen.

Naast de verzorging van de ouders van Piet, zorgde zij mede voor de opvoeding van hun drie kinderen: Marian, Henk en Hans. Als gezin woonden zij in Losser, Almelo en Weerselo. Gedurende de ziekteperiode van Piet hebben zij besloten weer terug te keren naar Losser. Het laatste huis dat Piet en Maany samen bewoonden was

aan de Langenkamp 90 te Losser. Piet stierf na een ziekbed van 13 jaar te Enschede in 1990. Manny heeft hem liefdevol verzorgd en begeleid. Manny heeft na de dood van Piet op een bewonderenswaardige manier de draad van het leven weer opgepakt. Door haar gastvrijheid, liefde en warmte maakte zij vele vrienden waarmee ze ging sjoelen, bingoën, fietsen en dagjes uit. In de moeilijke periode, drie jaar geleden, waarin ze aan borstkanker werd geopereerd kreeg ze die warmte terug. Ook na deze drie jaar kon ze genieten van het leven. Manny gaf liever dan ze ontving. Altijd stond ze klaar voor haar familie en omgeving. Ze hield ervan haar medemens en te verwennen.

Voor ons onbegrijpelijk, werd ze op Valentijnsdag met benauwdheidverschijnselen opgenomen in het ziekenhuis. Na een aantal onderzoeken werd geconstateerd dat ze ongeneeslijk ziek was. Op een zeer moedige wijze heeft ze dit aanvaard met de woorden "ik heb een mooi leven gehad". Gesterkt in haar geloof heeft ze dezelfde avond nog het H. Sacrament der Zieken ontvangen en afscheid genomen van haar kinderen en kleinkinderen. Op 21 februari 's nachts even voor 3.00 uur is Manny rustig ingeslapen in het bijzijn van haar kinderen. Zij was in alles heel trots op de kinderen en kleinkinderen. Lieve moeder en oma, bedankt voor alle liefdevolle gebaren die we van jou mochten ontvangen. Je bent een voorbeeld voor ons allen. We sluiten je voor altijd in ons hart.

Kinderen en kleinkinderen.